"אז נדברו"

מה בין גדולתו של יוסף לחלום פרעה?

רגע לפני שאנחנו נפרדים מחומש בראשית ומיוסף הצדיק... תרשה לי לסגור פינה קטנה... כולנו יודעים את הסיפור שהתורה מספרת לנו שפרעה חלם חלום... שבע פרות שמנות... שבע פרות רזות... ויוסף תירגם את החלום לפרעה שיהיו שבע שני שבע... ואח"כ שבע שני רעב... וזה באמת מה שקרה... בהתחלה היה שפע ואח"כ היה רעב גדול וכו' וכו'... **עד כאן הסיפורים המוכרים!! פסוקים מפורשים בתורה שגדלנו עליהם!!!** אבל בא נעצור רגע...

יש לי שאלה מאוד פשוטה:

בעצם למה??? למה זה בכלל קרה?? למה גלגלה ההשגחה העליונה שיהיו שבע שנים של שבע ומיד!!! מיד אח"כ שבע שנים של רעב?? זה הרי לא נורמלי... זה הרי לא תקין... זה לא אמור להיות ככה... אז למה זה בכלל קרה???

אז אני תמיד הבנתי בפשטות שכל הסיפור הזה קרה רק בשביל שפרעה יחלום את החלום... ואז יוסף יצא מהבור ויעלה לגדולה... אבל זו תשובה לא נכונה ולא מספקת... כי... כי בינינו... לא חסרים לבורא עולם פתרונות אחרים איך להוציא את יוסף מהבור... וגם לא חסרים חלומות אחרים שפרעה יכול לחלום ויוסף יפתור אותם... ולא צריך בשביל זה להרעיב את כל העולם במשך שבע שנים...

אז למה בכל זאת זה קרה?? **בא נחדד את השאלה:** למה גלגלה ההשגחה העליונה שאמצעי ההצלה ורום ההצלחה של יוסף יבא דווקא באמצעות החלומות של השבע שני רעב ושבע שני שבע... **זו שאלה שמתבקשת!!!!**

אנחנו בתור יהודים, אמורים להבין שאין סתם דברים, ואם החלום הזה, והגזירה הזו של השבע שני רעב ושבע שני שבע, זה מה שנבחר להיות קרש ההצלה שבאמצעותו יוסף יצא מהבור והתורה עוד מדגישה ומרחיבה בזה, כנראה שיש בחלום הזה משהו משמעותי יותר!!! שאומר משהו ביחס ליוסף מעבר!!! מעבר לישועה הטכנית שהוא ביצע...

והדברים טעונים הבנה...

פנימיות העניין במאמר האחרון בגיליון זה, על דעת הכותב בלבד, ניתן להעיר להאיר לחלוק ולסתור

למה התורה עושה כ"כ הרבה עסק מה"מטה" של יעקב אבינו...?

בפרשת השבוע רואים שהתורה עושה הרבה עסק מהמיטה של יעקב אבינו... וישתחו ישראל על ראש המטה... ויתחזק ישראל וישב על המטה... ויכל יעקב לצוות את בניו ויאסוף רגליו אל המיטה... והכי הכי: בלוויה של יעקב אבינו כתוב ויעשו בניו לו כן כאשר ציום... שואל רש"י: מהו אשר ציום??? שולח אותנו רש"י לפסוק הבא ששם מה כתוב??? וישאו אותו בניו!!!! מפרש רש"י: שכך ציום אל ישאו מטתי לא איש מצרי ולא אחד מבניכם שהם מבנות כנען אלא אתם וקבע להם מקום, ג' למזרח וכן לד' רוחות וכסדרן למסע מחנה של דגלים נקבעו כאן..." זאת אומרת: כתוב כאן שהמיטה של יעקב אבינו הייתה בדיוק כמו ארון ברית ה'!!!! ו

מה הפשט בזה??? הביאור בזה הוא כך:

האדם השלם בקדושת יוצרו זוכה להיות מרכבה לשכינה הקדושה!! מה פירוש מרכבה??? כמו שמרכבה לוקחת את האדם ממקום למקום... ככה אדם השלם הוא כמו מרכבה והוא כביכול מוביל את כל הנהגת שמים לאיפה שהוא רוצה... ממילא כל תנועה של יעקב אבינו... זה לא תנועה פרטית של בן אדם... אלא בכל פעולה שלו הוא משנה ומוביל את כל מערכת ההשפעה... ולכן!!! אם תשים לב... זו הסיבה שבפרשה שלנו התורה עושה עסק שלם מאיזה תנועה קטנה שיעקב אבינו שיכל את ידיו... כי ברגע שיעקב אבינו מסובב את הידיים זה שינוי בכל הארון חשמל של הבריאה כולה... ולכן יוסף כ"כ נחרד... אם יעקב אבינו מניח יד ימין על אפרים פירושו שכעת ברגעים אלו כל חסד דרועא ימינא על כל משמעותה מונחת כעת על ראש אפרים... ואילו כשיד שמאל מונחת על ראש מנשה זה אומר שכל גבורה דרועא שמאלה מונחת על ראש מנשה... זה לא צחוק... זה לא עוד איזה סבא'לע שמניח ידים על ראש הנכדים ומחלק להם שוקולודים... זה המרכבה בעצמה!!! כל תנועה של יעקב אבינו יש לה משמעות של כל השיבר של ההשפעה.. וממילא!!! ברגע שיעקב אבינו כבר חולה וחלש... והוא כבר לא יכול ללכת על רגליו (או לחילופין לאחר שהוא נפטר) וכשרוצים לישא אותו... צריך לישא את המיטה... המשמעות היא שכעת המיטה שנושאת את יעקב היא כמו אופני הקודש... כי אם יעקב אבינו הוא המרכבה, והמרכבה כעת לא יכולה לזוז בכוחות עצמה... אז המיטה שנושאת אותו יש לה קדושת מרכבה... ממילא כשמגיעים לישא את המיטה של יעקב אבינו... צריך לגשת לזה כמו ויהי בנסוע הארון... ויש הוראות מדוייקות לפי הדגלים... כל שבט לפי הבחינה המיוחדת שלו... והצוואה השמורה לו בד' רוחות.. עד כאן דברים שנשמעים אולי טיפה גבוהים... ויתכן שאנחנו לא לגמרי מבינים את הפרטים שלהם עד הסוף... אבל את העיקרון שבזה אנחנו חייבים להפנים!!! אנחנו אדם!!! אדם זה לא בעל חי על שתים... אדם שהוא יהודי זה כלי להשראת השכינה... וכשהוא ממלא את יעודו בעולם הוא פשוט נהפך לארון חשמל של השכינה הקדושה... כל מערכת ההשפעה תלויה בו!!!! בכל תנודה שלו הוא פותח וסוגר ומריק השפעה מרצונו יתברך על העולם. מי שחושב שהדברים האלו הם רק לפי תורת החסידות... טעות בידו!! זה שער א' בנפש החיים! וחובתנו לדעת את זה!!! חובתנו להכיר בערך עצמנו.....

אבל!!!! כאן חשוב להבהיר נקודה חשובה... סוף סוף יעקב אבינו בסוף ימיו הגיע למדרגות נשגבות... הוא באמת היה נחשב מרכבה לשכינה הק'... אבל אני??? אני הקטן??? האם גם אני יכול להגיע למדרגה להיות מרכבה לשכינה הקדושה??? אז זהו!!!! שאתה צודק... עכשיו זה באמת לא חכמה... כעת כולם יודעים להעריך את גדלותו של יעקב אבינו... כל מצרים מבינים שיש להם עסק עם אדם שברגע שהוא הגיע למצרים פסק הרעב... כעת כולם יודעים שיעקב אבינו מחזיק בידיו את כל המפתחות של ההשפעה... **אבל הרבה הרבה לפני כן!!!** כשיעקב אבינו היה עדיין בודד... אנונימי... עני ואביון... נרדף על חייו... כשהוא היה עדיין בחור ישיבה... כבר אז אבנים היו מריבות זו עם זו עלי ינוח צדיק ראשו!!! כבר אז כל אחת מהאבנים רצתה לשמש כר למרכבה הקדושה... **רק מה ההבדל??** כעת כולם יודעים להעריך את יעקב אבינו... כעת כולם רוצים לזכות לגעת במיטה... אבל אז... אי שם... לפני הרבה שנים... אף אחד לא ידע להעריך אותו... אף אחד לא האמין שהבחור הסטנדרטי והשגרתי הזה שמהלך כאן בגפו... הוא בעצמו מרכבה לשכינה הקדושה... רק לאבנים הדוממות היה את הרשות לראות ואת הרשות לריב באלם קול... מי יזכה לשמש את האדם השלם בקדושת יוצרו... **כן!!!! בחור קדוש!!! אתה בעצמך...** בעבודת ה' שלך... כשאתה עושה מה שמוטל עליך בעסק התורה ובעבודת ה'... אתה בעצמך כבר עכשיו משמש מרכבה לשכינה הקדושה!! כבר כעת יש השפעה עצומה לכל מילה תורה ותפילה שלך על כל כלל ישראל ועל כל העולם כולו... רק מה?? כעת רק לאבנים המשתלבות יש רשות לדעת את זה... רק הם יכולות לריב איכשהו בינם לבין עצמם עלי ינוח צדיק רגלו במדרכה... אבל כל אחד אחר..? החברים שלך... כל אלו שסביבך... הם כעת לא יודעים את זה... והקב"ה במכוון מעלים מהם את זה!!! כדי לזכות אותך לבחור בטוב... לזכות אותך לעמוד מול כל מיני נסיונות... שנראה לך שהבחור הזה... העדכני הזה... הלובדו'יק הזה... הוא יותר מוצלח ממך... ובכל זאת להתגבר!!! בכל זאת להתעלות ולהבין שאין דבר גדול יותר מלהיות עבד ה' ולזכות להיות מרכבה לשכינה הק'... כעת נדרש ממך להאמין בזה!! לעמול בזה ולהשקיע מתוך אמונה בזה.. ואז!!! יום יבא ואל דאגה... כי שמש ומגן ה' אלוקים חן וכבוד יתן ה'... סוף הכבוד לבא... יום יבא ולא רק האבנים ירובו.. אלא כולם יתנצחו מי יזכה לשמש את האדם השלם בקדושת יוצרו... ולבנתיים!! עד אז!!! אתה תלך בתומתך... תתעלם ואל תבוש מפני המלעיגים עליך בעבודת ה'... ואל תשכח שאותו יעקב אבינו... במשך הרבה שנים נשטם והושפל בידיו של עשיו ולבן... וכל ההסטוריה הזו לא הפריעה לו... ויום אחד הקב"ה הגביה קרנו... וכארז בלבנון ישגה... אל דאגה: סוף הכבוד לבא!!!!

להלן כתובות חדשות לרכישת ספר אהבתי:

אלעד- 0548418684

אשדוד- 0504120311

אופקים- 0534112035

בית שמש- 0527660119

נתניה- 0504185035

פתח תקוה- מרכז העיר- 0504124235

ק. ספר גרין פארק- 0527644795

גיליונות יחידים ניתן להשיג ב-

בני ברק: הרב דסלר 26 (פינת חזון איש) משפחת דרייפוס- 0527117271 ניתן לקבל גיליונות יחידים מידי שבוע בכתובת זו.

כמו"כ בחנות "קשר סלולר" באזור האולמות, רחו' נחמיה 28 פינת עזרא מ2.00 בצה' ועד 9.30 בערב.

ובירושלים: ניתן גם כן לקבל גיליונות יחידים בחנות "קשר סלולר" רח' שמואל הנביא 99 פינת בר אילן, פתוח מ- 11.00 בבוקר ל9.00 בערב.

בסיעתא דשמיא

פרשת ויחי ע"ח

גליון מס' 363

לסדר "וידגו לרוב בקרב הארץ..."

זאת למודעי: הזמנים לפי אופק ירושלים בלבד.

כניסת שבת:

16.09

שקיעה!!!

ספק סקילה!

16.49

צאת שבת

אשם תלוי!!!

17.24

ר"ת 18.02

סוף זמן ק"ש

בשבוע הבעל"ט שמות

מג"א: 8.22

גר"א: 9.09

מעוות לא יוכל לתקון

ברכת מזל טוב חמה ולבבית לחתן הבה"ח אברהם חיים רובין הי"ו נציג גיליון זה בישיבת "בית מאיר" לרגל בואו בברית האירוסין בשעטו"מ, יתן ה' ויזכה לבנות בית נאמן לה' ולתורתו, ימלא ה' משאלות ליבם לטובה אמן.

ברכת מזל טוב חמה ולבבית לחתן הבה"ח נחמן עושמי הי"ו נציג גיליון זה בישיבת "אור ברוך" לרגל בואו בברית האירוסין בשעטו"מ יתן ה' ויזכה לבנות בית נאמן לה' ולתורתו ימלא ה' משאלות לבם לטובה אמן.

להשיג גיליון זה

יש להתקשר לפלאפון:

0548446691

ניתן להשיג בדוא"ל:

A8447168@GMAIL.COM

להשתתפות בהוצאות הגליון:

בבנק: חשבון 53957

בנק דיסקונט סניף 106

באשראי: "נדרים פלוס"

"קהילות"

בטלפון:

(מענה ממוחשב)

0799-654321

תודה מראש!!!

<u>מה הקשר עכשיו צום עשרה בטבת? באמצע החורף?</u>

בינינו: אבל זה מה שמזוז לנו בראש כשמגיע עשרה בטבת... מה הקשר עכשיו צום...?? מה הקשר עכשיו לצום על בית המקדש...?? עכשיו... באמצע טבת...?? להתאבל על בית המקדש...? ! ? זה... זה כמו ללמוד עכשיו הלכות סוכה...?? זה... זה "לא קשור"!! אבלות על בית המקדש זה משהו שבדרך כלל הולך עם הזיעה של הקייץ... עם כל השאלות ההלכתיות בקשר למקלחת... אבל עכשיו...?? ברקע של הקור של השלג?? מה הקשר?? לא נעים להודות... אבל אלו הם המחשבות... נכון???

<u>אז אני רוצה לגלות לך סוד:</u> שגם אז!!! גם אז ככה זה היה!!! גם בעשרה בטבת <u>המקורי</u> זו בדיוק היתה התחושה!! גם בעשרה בטבת המקורי!!! על פניו... לא היה נראה שקרה משהו מאד חריג ומיוחד... <u>אתה יודע מה קרה בעשרה בטבת המקורי??</u> אני אספר לך" היה איזה נבוכדנאצר אחד שכבר כמה פעמים מנסה לעשות מצור על ירושלים... וכל פעם ברגע האחרון הוא נסוג לאחור... כל פעם מסיבה אחרת... עם ישראל כבר צחקו עליו... כבר זלזלו בו... כבר לא התרגשו מהאיומים שלו... וביום עשרה בטבת הוא שוב הגיע... נו... אף אחד כבר לא עשה מזה עסק... נו... שיהיה... שיבא... ממש לא מרגש... זהו זה!!!

<u>זה כל מה שקרה פחות או יותר בעשרה בטבת!!!</u>

נשמע עצוב?? לא!! נשמע מזעזע?? לא!!! מצדיק להתענות על כזה יום?? לא!!! <u>אבל!!!!!!!!</u>

אבל שלוש שנים <u>לאחר מכן</u>... כשקרה מה שקרה... והגיע <u>הסוף</u> המר והנמהר והאיום והנורא... לא נותר לנו אלא לסמן למפרע את אותו יום עשרה בטבת <u>שהוא!!!</u> הוא היה <u>ההתחלה של הסוף!!!!</u> כן... נכון שביום הראשון לא התייחסנו... אבל כשמגיע <u>הסוף</u> המר. אז התברר <u>למפרע</u> שעשרה בטבת זו היתה <u>ההתחלה!!!</u> אם בעשרה בטבת עצמו!! היינו יודעים שמה <u>שמתחיל</u> פה כעת!!! הרי <u>הסוף</u> שלו יסתיים ב--חורבן בית המקדש... היינו לוקחים את <u>ההתחלה</u> הזו הרבה יותר ברצינות... היינו תופסים את עצמנו לצום.. היינו חוזרים בתשובה... והסוף האיום והנורא הזה לא היה מגיע... רק לדאבוננו הרב!!! <u>רק בסוף!!!!</u> רק למפרע התברר לנו שאכן היום זה היה ההתחלה!!! חבל שרק בסוף זה התברר.. חבל שלא ידענו בהתחלה שזה מה שיקרה בסוף...

<u>אשר על כן: תזכור שני כללי ברזל בחיים:</u>

הכלל ראשון: <u>**אין סוף ללא התחלה!!!**</u> ברור?? והכלל השני הוא: שלדאבוננו הרב: <u>**על פי רוב רק בסוף!!!!! מתברר מתי בדיוק היתה ההתחלה!!!**</u>

הסוף בדרך כלל הוא מאד רשמי!! כולם יודעים לציין את הסוף!!!! אבל ההתחלה?? בדרך כלל בקושי זוכרים איפה זה התחיל...

<u>כמה דוגמאות קטנות:</u> הסוף של מי שמתמכר לסיגריות הוא קשה מאד!! לעשות סוף להתמכרות זה קשה ואיום... בשביל לעשות לזה סוף צריך לקבל החלטה מאד רשמית ודומיננטית!!! ככה זה בסוף!!! אבל בהתחלה?? אתה זוכר איך התחלת עם הסיגריות??? לא... לא יודע... לא בצורה רשמית... רק פה סנטוכה... שם באיזה אירוע... לא רציני... הסוף הוא מאד דרמטי!!! בשביל לעשות סוף להרגל רע צריך לתת דפיקה מאד <u>ר ש מ י ת</u> על השולחן. אבל להתחיל?? להתחיל זה.. זה ממש לא רשמי.

<u>עוד דוגמא מוכרת:</u> מעשה בבחור שהדרדר והדרדר עד!!! עד שהגיע הסוף!!! הסוף היה שהוא הוריד את הכיפה!!! את הסוף כולם ידעו!! הסוף היה מאד מזעזע!!! <u>ר ש מ י ! ! !</u> בוטה!! וגלוי!! הבן אדם פשוט הוריד את הכיפה!! היש לך תמונה סופית יותר זועקת מזו???? כן... זה היה הסוף!! אבל אתה יודע איפה היתה ההתחלה???? ההתחלה היתה ממש לא רשמית... ממש לא מזעזעת ולא מעוררת חשש. ההתחלה של ההידרדרות היתה באיזה תואם כשר ש"אין בזה שום בעיה..." ובכל מיני כבישים עוקפי חסימות אינטרנט למיניהם... שחבל... אם היינו יודעים שהדברים הקטנים האלו יובילו לכזה סוף עצוב... היינו יכולים לבלום את זה מבעוד מועד!! חבל שההתחלה לא היתה רשמית כמו הסוף!! <u>על אותו משקל: יש יום רשמי שבו נחרב בית המקדש!!!</u> כן... בית המקדש נחרב בקול רעש גדול!! החורבן היה מאד דרמטי!! עוצמתי! אבל איפה זה התחיל?? מישהו בכלל זוכר...?? זה מאד קשה לזכור!!! הסוף תמיד מאד רשמי!!! ההתחלה של הסוף בדרך כלל כמעט ולא זכורה לנו!!!!! <u>בשביל זה יש לנו את עשרה בטבת</u> שדווקא הצום הזה מבחינה הלכתית <u>יותר חמור</u> מכל שאר הצומות!!!! ולמה??? כדי שנפנים ונכניס לעצמנו לראש: שעם כל החומרא והאבילות של הסוף... הרי הסוף הזה נעוץ בהתחלה!! שאותה בעיקר צריך לזכור!!!! ושם אפשר עוד לשנות!

בסוף הזמן אני תמיד במשבר!!! אתה יודע למה?? כי בסוף הזמן יש טקס <u>רשמי</u> של <u>סיום</u> מסכת על המסכת שלמדו במשך כל זמן חורף ועכשיו מסיימים אותה... ו... ואני הרי כמובן לא למדתי... ואז אני פתאום קולט שלא עשיתי כלום כל הזמן הזה... ואז.. כרגיל.. אני במשבר ואני מתחיל לחשוב מה יהיה איתי... והאם תמיד ככה אני אשאר וכו' וכו'... מתי המשבר שלי???? <u>בסוף</u> הזמן!!!! ועל מה המשבר?? <u>על כל הזמן!!!</u> על כל מה שלא עשיתי כל הזמן... נו... אז למה אני נזכר להיכנס למשבר רק <u>בסוף</u> הזמן???? למה אף פעם לא בכיתי באמצע הזמן?? מה התשובה?? כי הסוף הוא תמיד רשמי!!!! זהו!!! הנה!! היום זה היום האחרון של הזמן!! סוף הזמן!!!! הרי שלך לפניך... אבל ההתחלה?? באמצע הזמן... מה יום מיוחד?? למה שאני אכנס למשבר... מה מיוחד היום ש... שאני צריך להציג קבלות מיוחדות יותר מכל יום... <u>פה טמונה הנקודה!!!</u> אין סוף ללא התחלה!!! אם בסוף הזמן גיליתי שלא למדתי כלום... זה התחיל מיום ועוד יום ועוד יום שלא עשיתי איתם כלום.. רק לדאבוני הרב: היום הרס"מי הוא היום הסופי!!!!! ויצר הרע לא אכפת שנתפוס את עצמנו בסוף!! ממילא זה כבר הסוף... מה אכפת לו שבסוף אנחנו נאכל את הלב בנקיפות מצפון ויאוש... ויצר הרע אכפת בעיקר ההתחלה... האמצע... כשעדיין אפשר להשתנות... שם הוא לא נותן לנו להתעורר!!! סוף הזמן הוא תמיד רשמי!!!! אבל ההתחלה של הסוף???? זה אף פעם לא רשמי... !!! <u>בשביל זה יש לנו עשרה בטבת!!!</u> עשרה בטבת זה לא הסוף הרשמי של בית המקדש!!! הסוף הרשמי היה בתשעה באב... עשרה בטבת זה ההתחלה של הסוף!!!

בראשית המאמר ציטטתי את הלב של כולנו.. שחושב לו: אוי... מה הקשר עכשיו חורבן בית המקדש... כן.. התחושות הללו הם קשורות לשורש של עשרה בטבת הראשון... המקורי!! גם עשרה בטבת המקורי היה עוד יום חורפי שגרתי... עוד נסיון של נבוכדנצאר לעשות מצור על ירושלים... עוד יום שאף אחד לא ייחס לו חשיבות וקשר לחורבן בית המקדש... <u>אבל זה לא הפריע ליום הזה להיות ההתחלה--- של הסוף ששמו חורבן בית המקדש!!!!</u> ש... שאוי... כמה חבל שלא תפסנו את עצמנו לצום אז... כשעדיין לא היה מאוחר... כשהיה אפשר עדיין לבלום את הגזירה... עשרה בטבת זה יום שמלמד אותנו להיות ערים!!! לכל מיני נסיונות קטנים.. התמודדויות תמימות... שנראות לנו כ"כ שגרתיות... ש... שאם לא נתייחס אליהם ברצינות!! הם יכולות להפוך בעתיד לסוף ש---את ההתחלה שלו נאלץ לייחס ליום זה!!! עשרה בטבת מלמד אותנו שאסור להירדם!! גם לא באמצע החורף, כי לכל סוף עצוב היה יום אחד שבו התחילה ההדרדרות. בדוק את עצמך באיזה יום אתה נמצא כעת.. כן... עכשיו עדיין לא מאוחר... אנחנו ממש בעיצומו של זמן חורף... אנחנו מתקרבים לאמצע הזמן... להתחלה של הסוף... נתפוס את עצמנו עוד לפני הסוף... תחליט מה אתה יכול לחטוף עד סוף הזמן... תצדרך לפני שיגיע הסוף... זו נקודה לחשבון נפש בעשרה בטבת!! שיהפוך לנו ה' במהרה לשמחה ולששון...

<u>אגב: אולי כאן... מעניין לעניין באותו עניין...</u> בשבוע שעבר נכתב בגיליון זה מאמר אודות התופעה של בני עליה מרוממים שעשו חיל והתמידו והיות ולא היה להם את ה"טרמוסטט" היכן לעצור... לדאבוננו הרב הם נעלמו בזה אחר זה... ורק בודדים מצליחים להמשיך הלאה בעקביות ולגדול בתורה... בעקבות מאמר זה הגיעו כמה וכמה טלפונים מבחורים בני עליה שמאוד הזדהו עם מאמר זה... מדובר בבחורים שהתאמצו יותר מידי... ואז הם קרסו פיזית.. כאובי ראש... מעיים וכו'... ואז בפקודת הרופאים הם נאלצו לסגור את הגמ' לתקופה ממושכת...

<u>אז זהו!!!! אני רוצה להבהיר:</u> ששני סוגים של התרסקויות מצויים בבחורים בני עליה... שני סוגים שונים במהותם!!! יש את הסוג הזה... (אלו שהתקשרו אלי...) שזה הסוג הנדיר... וזה גם הסוג הקל יותר... כי כאן מדובר בבחור שבסה"כ אוהב ללמוד... והוא עדיין אוהב ללמוד... רק מה?? הגוף שלו יום אחד הגיע ועשה ווטו!!!! הגוף שלו ציהה שאם הוא לא עוצר אותו בעוד מועד!! הרי הנפש תפגע!!! ואז הגוף עשה חסד... וספג את הפגיעה הפיזית... ואילו נפשו של הבחור עדיין משתוקקת לחזור וללמוד... כשזה אכן כך... אז המצב הוא יחסית טוב... כי ישר כח גוף!! תודה לך שהגעת בזמן!!! אל דאגה... אתה עוד אשתקם.. אתה עוד תחזור לעצמך... ואז אני מיד אחזור ללימוד ואני עוד אגדל בתורה...

אז זהו!!!!! שאני מדבר בעיקר על התרסקות מסוג אחר... על ההתרסקות השקטה... מדובר בבחורים שישבו ולמדו ועשו חיל... ועם הזמן.. .לאט לאט.... מתחת לפני השטח משהו שם התחיל לצוק... להתייבש... לא!!! לא הייתה פה איזה קריסה פיזית דרמטית!! אדרבה... הגוף נתן לנפש להשתולל עד שהיא לאט לאט קרסה... וכשהנפש קורסת זה בדרך כלל לא קורה בקול רעש גדול... זה תהליך ארוך שיכול להתפתח לאט לאט על פני כמה וכמה שנים... <u>וזה הסיפור העצוב באמת.. וזה הסיפור המוכר ביותר!!!!!</u> כשמדברים על בני עליה שבסופו של דבר קרסו... מה כולם מבינים?? על מי כולם מסתכלים?? על אותם שנים שלושה בחורים בישיבה... שפתאום הגוף שלהם קרס ולא עמד בעומס.. <u>לא אדוני!!!! זה עוד הסיפור הקל!!!</u> זה עוד הסיפור הטוב!!! וזה גם בדרך כלל לא מצוי ודי נדיר... כמה כבר בחורים בישיבה קורסים פיזית?? שנים... שלושה... זה לא הסיפור הגדול!!!! הסיפור הגדול הוא מאות ואלפי מתמידים גדולים... שלאט לאט... באיטיות שאף אחד לא שם לב אליה... הם פשוט התייבשו... די... נמאס להם... <u>לא.. שלא תבין לא נכון...</u> הוא לא התקלקל... הוא לא נפל ברשת האינטרנט.. <u>לא!! חלילה!!!</u> רק מה?? פעם היה לו חשק... פעם היה לו שאיפות לגדולות... ולאט לאט העסק התייבש... ולאט לאט הוא נהיה כזה כמו כולם כזה...

<u>זה הסיפור הגדול!!! על זה צריך לתת את הלב!!!!</u>

צריך לדעת שלכל כזה סוף היה פעם התחלה!!!! בחור בן עליה שיום אחד מצא את עצמו מבלה שעות רבות בפנימיה... לסוף הזה היה פעם התחלה לא תקנית!!! כי זה לא אמור להיות ככה... בן עליה אמיתי אמור בטווח ארוך לעלות ולעלות ולהמשיך לעלות... (כמובן עם כל מיני נפילות וירידה לצורך עליה על הדרך... אבל בטווח ארוך העסק אמור היה להתקדם לכיוון עליה) הוא לא אמור פתאום להתייבש... ואם הוא התייבש כנראה שהייתה איזה טעות בהתחלה... היה משהו לא תקין בהתנהלות שהיא זו שגדעה את העליה באיבה... כל אחד צריך לעשות את החשבון הנפש האישי שלו!!!! איפה הייתה הטעות שלו... ומה אפשר לעשות איתה... מה שברור הוא: שברוב המקרים... כשמדובר בבחור בן עליה... סוג הטעות הנפוצה ביותר היא: שהוא נלחם יותר מידי בעצמו!!!! הוא עושה יותר מידי דברים שהוא מנוגדים לטבע שלו!! בחור נמרץ והיפראקטיבי שהחליט בכל מחיר לסגל לעצמו אופי ולוח זמנים נוקשה כמו של הרב אלישיב אין לזה סיכוי!!!! הוא נלחם בעצמו... ואין סיכוי שהנפש שלו תמשיך לסחוב... ובמקביל: בחור שלא נמשך לסוג מסוים של לימוד או עבודת ה' מסוימת... יש גבול עד כמה הוא יכול לשבור קירות ולנסות להילחם על עצמו.. צריך להילחם... צריך לתת צ'אנס... אבל צריך גם לדעת שיש גבול!!! יש שלב שבו צריך לגשת ליועץ עם רב קרוב... מה עושים? אני חייב לאהוב את מה שאני עושה... אדם לא מסוגל לעשות כל הזמן משהו שהוא לא אוהב!!! לא יעזור כלום!!!! ויתהפך העולם!!!!! הכי קל... והכי פשוט ואולי גם הכי ישר זה לגעור בעצמי... אני סתם עצלן ואני סתם מתפנק... ובדרך כלל זה גם נכון!!!! אבל יש גבול!!!! יש שלב שבו אדם אמור לזהות... ההלו... אני שונא את עצמי... אני שונא את מה שאני עושה... וכשזה כך זה ההתחלה של הסוף... אסור להקל ראש בזה... קל לדבר... אבל עכ"פ צריך המון המון יעוץ ותפילות...

"למען לא נבוש..." - מושגים בסיסיים בהלכה.

<u>הסיטואציה:</u> ישנה מצוה שעוברת לידינו מידי יום... קוראים לה: מצות תפילין!! שדווקא לרוב תדירותה וקביעותה, יש בה הלכות חמורות ומעכבות ממש שמי שלא יודע ולא זהיר בהם... הוא ממש בגדר "קרקפתא דלא מנח תפילי"!!! ואנא קורא יקר... אל תקל ראש... מאוד יכול להיות שזה אתה...!! תבדוק טוב טוב לפני שאתה מחליט שזה לא נוגע אליך.. כי משום מה... בהלכות תפילין ישנו סיכון מיוחד לתרדמת בייאוס להלכות חמורות ממש!!! שהפוסקים לא נותנים פתח מילוט... אנא!! קח את הדברים ברצינות... לפניך חלק מההלכות המצויות שאנשים לא כ"כ יודעים...

<u>א</u>. אחת מההלכות המעכבות בתפילין זה <u>הצבע השחור</u> של <u>הרצועות!!!!</u> (שים לב: דווקא רצועות, לא הבתים) שזה הלכה למשה מסיני ומעכב, אשר על כן: <u>חובה!!!!!</u> מידי פעם לבדוק ולוודא שאכן הרצועה שחורה והצבע לא התקלף, (בפרט במקומות המועדים כמו איזור הקיפול והקשר...), אבל בינינו... אם אתה בן אדם לא מספיק רציני ואתה לא רואה את עצמך משגיח ואחראי לבדוק שאכן הרצועות שחורות, אז הייתי ממליץ לך לקנות רצועות שחורות משני הכיוונים (שאמנם יש מהפוסקים שלא כ"כ אוהבים את ה"חדש אסור מן התורה" הזה, אבל במקרה שלך, מסתמא גם הם יסכימו שעדיף רצועות שחורות משני כיוונים, מאשר שתכשל ברצועות לא שחורות משום כיוון, שזה מעכב בדיעבד...)

<u>ב</u>. הדבר השני שצריך מאוד להקפיד עליו זה הרוחב של הרצועה, שהיא צריכה להיות קצת יותר מסנטימטר!!!! (לחזו"א זה כמעט 11 מ"מ, ולר' חיים נאה זה 10 מ"מ- דהיינו סנטימטר) וכיום רצועה סטנדרטית היא ברוחב 15 מ"מ (-כלומר סנטימטר וחצי) ומעתה: <u>מצוי מאוד</u> שבאיזור של הקיפול בתפילין של יד, במשך השנים הרצועה נמתחת או מתקווצת מ-15 מילימטר ל... ל... לפחות... ואם היא חלילה מתמעטת עד פחות מ11 מילימטר אז לפי החזו"א אתה לא מניח תפילין! ואם היא מתמעטת לפחות מ-10 מ"מ אז לכו"ע אתה לא מניח תפילין!!! <u>קח זאת לתשומת לבך!!!</u>

<u>**אז רק נסכם: ישנם שתי נקודות שאתה חייב לקחת לתשומת לבך: הצבע השחור של הרצועות!!! והרוחב שלהם!!!**</u>

הלאה... הנושא הבא הוא מקום הנחת תפילין של ראש!!! אז ככה: לידיעתך!!! מקום הנחת תפילין של ראש זה אחת ההלכות שהפוסקים החמירו בזה מאוד ולא הותירו בזה עיגולי פינות... והמ"ב מתבטא בזה ביטוים חמורים ממש וז"ל "וכל בעל נפש יזהיר לחבריו וילמדם שלא יכשלו בזה שלא יהיו בכלל פושע ישראל בגופו דהוא קרקפתא דלא מנח תפילין וגם הברכה הוי לבטלה, דתפילין שמונחים שלא במקומם הוי כמונחים בכיסם" אז אני כעת מתיימר להיות בעל נפש לכמה שורות!!! בזה שאני מזהיר את חברי... ומבקש ממך יהודי יקר: <u>**אנא!!! חוס על עצמך!!!**</u> אתה הרי הערלכע'ר ייד... והתפילין שלך כל בוקר מחדש נמצאות לא במקום... ודי!!! כמה אפשר לבא ולהעיר לך כל בוקר מחדש.. ואתה עוד מסתכל עלי בעיניים מזוגגות כאילו אני בעל נרוען שמחפש חומרות... די... הגיע הזמן שתקח אחריות על הראש שלך ותפנים שאתה מתעסק עם התואר "פושע ישראל בגופו..." קח את הדברים לתשומת לבך!! <u>ודבר ראשון:</u> תבדוק טוב טוב האם הקשר תפילין שלך לא יותר מידי גדול.. (זה אחת הסיבות העיקריות שגורמות שהתפילין יורדות יותר מידי למטה... וזה ממש על גבול הקרקפתא דלא מנח תפילין...) ורק לשבר את האוזן: מעשה באדם שהיה לו צרות, והרב הציע שהוא יבדוק את התפילין, הוא בדק, והתברר שהתפילין היו כשרות למהדרין, אבל הם לא היו מונחות לא על הראש... נו... אז היה בעיה בתפילין???? היה חסר אות בתפילין?? אוהו. היה חסר אות בראש (בהזדמנות אחרת נפתח את הנושא מהמצוות של המוכיח... כמה מחויבים ללכת מאחד לשני ולהעיר שהתפילין לא במקום... ומתי אני נפטר...)

הלכה (בקרוב ממש) למעשה

כולו הפך לבן?? טהור הוא!!!

נפתלי הוא הנייאסען הכי כבד של הכולל... הוא לא רק נייעסען... יש לו גם השקפה מאוד ברורה וכל מי שחלילה לא תמים דעים איתו הוא מוחק אותו בלשונו המושחזת.... גם בייחס לתלמיד חכמים יש לו בטחון עצמי... וכשהם לא מתואמים עם השקפת עולם שלו הוא לא נרתע מלהלעיג בהם ולתעתע ולבזות אותם... אבל לנפתלי יש חברותא עדין... אהרלה כהן... אהרלה אף פעם לא אהב את הווידוא הריגה שנפתלי עושה לכל מי שלא מתואם להשקפת העולם שלו... אהרלה הוא נכד של אהרן הכהן... אוהב את כל כלל ישראל... יש לו מקום בלב לכל אחד... אבל אהרלה חושש לעורו הוא... מפחד שלא להיכנס לפה הגדול של נפתלי... והנה!!!! בוקר אחד בהיר נפתלי יוצא מהבית לכולל... והוא מרגיש כאב קל במצח... נו... לא נורא... הוא מגיע לכולל... מתיישב מול החברותא אהרלה ומתחילים ללמוד סדר א'... נפתלי רואה שאהרלה הבוקר משום מה לא מרוכז... אהרלה לא מסתכל לו בעיניים אלא במצח... נפתלי מנסה לעורר את אהרלה.. אבל הוא לא איתו... כל כמה דקות שוב אהרלה מעיף מבט על המצח של נפתלי... הגיע השעה 11.00 בבוקר... אהרלה פונה בעדינות לנפתלי... בא... בא איתי שניה אחת לחלון... נפתלי מואיל בטובו להגיע... ואז בשעה רביעית לאור השמש... אהרלה מסתכל בהתבוננות על המצח של נפתלי... משפיל את ראשו ואומר לנפתלי... **צר לי לבשר לך אבל אתה מצורע!!!!!** אני בקי במראות נגעים.. ואני מאבחן כעת שיש לך בהרת חריפה... עזה כשלג!!! נפתלי בהתחלה התעצבן על אהרלה... מה אתה מבלבל את המוח... אבל תוך שעתיים שלוש העסק התחיל לצאת מכלל שליטה... כי עוד כמה וכמה אנשים שמו לב לכתם הלבן שעל המצח של נפתלי... ונפתלי שם לב שיותר מידי הרבה אנשים מסתודדים מאחורי הגב שלו... (הוא יודע טוב מאוד מה זה לדבר מאחורי הגב...) עד שמישהו העיז לגשת לנפתלי ואמר לו... תקשיב... נראה לי שאתה צריך לגשת לכהן... ואז התברר שאהרלה כבר ראה והחליט אותו לטומאה... כבר בשעה 11.00 בבוקר... **נפתלי החוויר כשלג... כמעט כמו הצרעת... והוא התחיל לצעוק ש... ש... שמשהו חדש מתחיל פה!!!** הוא יצא בחטף מהכולל... ואז הראש כולל דפק על הסטנדר והודיע: שכל מי שהיה היום בכולל משעה 11.00 בבוקר ואילך הרי הוא ראשון לטומאה (מדין ביאה באוהל המצורע) מחמת אברך שבעיצומו של סדר א' הוסגר לטומאה ע"י הבקי אהרלה כהן....

כל השכונה כמרקחה... נפתלי המוצלח והצודק תמיד... ביום בהיר אחד נעלם מהאופק... והוא מתגורר לו בצריף נידח באיזור גני יהושע... נפתלי בחלומות הכי הזויים שלו לא האמין שבלילה אחד הוא ימצא את עצמו לן בדדד מחוץ לחומת העיר בני ברק... יהודים טובים התחילו להגיע בזה אחר זה לדרוש בשלומו של נפתלי... בהתחלה נפתלי היה מתעצבן עליהם... הוא היה בטוח שגם הם נייסאנים שמגיעים לצחוק עליו... והם רק משחקים "אותה" כאילו הם דואגים... עד שלאט לאט הוא קלט שלא!!! אפשר אחרת!! יש יהודים שבאמת דואגים וכנים ובאמת אכפת להם ממנו... משהו התחיל להיסדק באישיותו החצופה והציניות של נפתלי... והוא כתב מודעה שיתלו בכולל: אנא מכם!! אחי היקרים, התפללו עלי... שהבהרת תתמעט משיעור כגריס ואז אוכל לשוב אליכם... **והתחילו התפילות...** כל השכונה התגייסו לעורר רחמי שמים על נפתלי!!! שהצרעת אכן תתקטן ותתמעט עד שתיעלם... מתפללים ומתפללים... אבל למגינת לב הבשורות הם לא כ"כ טובות... העדכונים אומרים שהמצב רק מחמיר והולך... הבהרת רק הולכת ומתפשטת יותר ויותר... ואם זה התחיל במצח... זה התפשט כבר לכתפים ולידיים ולצוואר... והציבור מתחזקים עוד יותר בתפילה... מתחננים... אבל לדאבון לב... הבשורות ממשיכות להיות לא מעודדות... אומרים שהצרעת ממשיכה להתפשט בצורה מדאיגה מאוד... והיא כבר התפשטה ברוב גופו של נפתלי... **ואז!!!! לפתע יום אחד בהיר!!! הראש כולל דופק על השלחן ואומר:** רבותי... הגיע בקשה חדשה בייחס לידידנו נפתלי... מה יש???? מהיום התפילה צריכה **להתהפך!!!** עד היום כולנו התפללנו שהוא יתרפא מהצרעת... שהצרעת תתקטן. תתמעט ותעלם... אבל מהיום ואילך הוחלט לשנות את מטבע התפילה... **ולהתפלל שאדרבה!!!** שהצרעת תתפשט לגמרי על כל גופו של נפתלי... ככולם בההלם... מה קרה לראש כולל?? מה פשר הנקמה הזו?? לא מספיק שרוב גופו של נפתלי מנוגע... ואתה רוצה לגמור אותו לגמרי?? **אבל הראש כולל מיד הסביר:** תבינו!!!! יש הרי פסוק מפורש בתורה: **כולו הפך לבן טהור הוא!!!** כלומר: יש למצורע שתי אופציות קוטביות איך להיטהר מצרעת או שהצרעת מתקטנת ונעלמת לגמרי... או שאדרבה, היא משתלטת על כל הגוף... מה שנקרא שחור!!! לבן!!! אז בהתחלה כל זמן שהצרעת הייתה מקומית... אז כולנו קיווינו שמסלול הטהרה יהיה בכיוון שהצרעת תתקטן עד שתיעלם... אבל כעת שלדאבוננו הרב אנחנו רואים שהמגמה של הצרעת רק להתפשט כל הזמן.. ממילא לא נותר לנו אלא לבחור באופציה השניה... ולהתחיל להתפלל ההיפך!!! שהצרעת תמשיך ותתפשט עד שכולו יתהפך ללבן וזה מה שיטהר אותו ... (עד היום התפילות שלנו כנראה בלמו את הצרעת מלהתפשט... כי סוף סוף אנחנו כל הזמן מתפללים שהיא תתמעט... אז זהו!! שבשלב זה האינטרס משתנה... ומעכשיו נא להתפלל שכולו הפך לבן טהור הוא) ואכן!!!! תוך שלושה ימים עברה השמועה בשכונה... נפתלי יכול לחזור לשכונה... כולו הפך לבן... בכולל הכינו לנפתלי קבלת פנים צנועה ומאוד מאוד לא נעימה... המראה שלו היה מחריד... כולו לבן... כולו מייוסר... המעמד של הקבלת פנים לנפתלי היה לחרדת אלוקים!!! כולם הרהרו בתשובה...

נפתלי בקול חלוש ביקש את רשות הדיבור ואמר: תודה לכם חברי על התפילות שלכם ועל הדאגה הכנה שלכם... אבל כפי שאתם רואים... אמנם חזרתי אליכם... **אבל לא טוב!!!** אני הייתי רוצה לחזור אליכם בסיטואציה הפוכה, אשר על כן: אני פונה לכל אחד ואחד ומבקש ממנו באופן אישי... אנא תתחזקו לרפואתי בשמירת הלשון... תתחזקו למעני באהבת ישראל ובזהירות שלא לפתוח את הפה על צדיקי הדור ולא משנה מי שזה יהיה... תעשו זאת לרפואתי כדי שאני אוכל לחזור אליכם בריא... ולא כמו שעכשיו חזרתי אליכם כולי לבן... כולי טהור-. וכולי חולה... כל זה הגיע לי בעוונותי שדברתי לשון הרע.. דברתי על גדולי ישראל... ותראו מה עלה בגורלי... אנא מכם... תתחזקו למעני... **דבריו של נפתלי חדרו ללבות הציבור המזועזע...** כולם חזרו הביתה בסערת רגשות והחליטו על שינוי מיידי בכל מה שנוגע לשומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו... במקביל כולם התפללו על נפתלי שיתרפא במהרה... נפתלי התחיל להופיע שוב בכולל... עם החברותא הותיק אהרלה.. והנה!!! בוקר אחד הסרט שוב חזר על עצמו... אהרלה מסתכל חזק חזק על המצח של נפתלי... נו מה קרה עכשיו??? אני רואה פיסה קטנה של עור בריא שמתחילה לבצבץ במצח שלך!! אוה... לא יאומן... נפתלי כבר שבועיים נמצא במצב של כככולו הפך לבן... כל העור מנוגע ללא תקווה... והנה עכשיו... משהו מתחיל לחזור לעצמו... זה בהחלט בשורה טובה... אבל!!!! למרות שזה בשורה טובה... **זה אומר עוד משהו!!!!!** זה אומר שנפתלי חוזר שוב להיות טמא צרעת... תנחש למה?? כי אמנם כולו הפך לבן- טהור הוא אבל בפסוק הבא מיד כתוב: "וביום הראות בו בשר חי יטמא"!! כי שוב: ברגע שמשהו מתחיל להתרפאות בעור, המשמעות היא שכבר לא כככולו לבן... וממילא הוא חוזר להיות טמא... ושוב נפתלי מצא את עצמו באותו ערב חוזר לגני יהושע... שוב כל מי שהיה היום בכולל נטמא... אבל בכל זאת... בשורות טובות מגיעים... שהנגע הולך ומתמעט... הולך ומתקטן... ולאחר שבועיים ימים שוב קראו לאהרלה והוא בדק ומדד והפעם מתגלה שהנגע אכן חלף ונעלם.. הפעם שוב היה קבלת פנים לנפתלי... אבל קבלת פנים שמחה ומאושרת. נפתלי סוף סוף נראה בריא ושלם!! עור פניו מאיר ומבהיק כתינוק בן יומו... נפתלי חזר לעצמו!!!! אבל לא לגמרי לעצמו... זה כבר לא נפתלי עם הלשון המושחזת... זה כבר לא נפתלי שמרשה לעצמו להוציא כל מה שעולה לו על הלשון... הוא כבר למד לשמור על הפה... וכולנו בעקבותיו...!!

עצירת גשמים!!! מה זה נוגע אלי??

אנחנו נמצאים כבר בחודש טבת... ואנחנו בעיצומה של עצירת גשמים... וצריך רחמי שמים ולהתפלל על זה.. **אז לצורך העניין...** אחת ולתמיד בא נוריד כפפות ונפתח את הנושא הזה ששמו עצירת גשמים... **ובכן:** לא נריץ לשאול... אבל ביני לבינך... מה כ"כ נורא בעצירת גשמים??? הרי בינינו לבין עצמנו... מה זה משנה לנו אם יורד גשם או לא?? בשלמא פעם... אם לא היה גשם היה לזה השלכות של רעב וצמא ממשיים... אבל היום... בינינו.. ממה אנחנו מפחדים?? מקסימום... במקרה הגרוע מכל יהיה היטל בצורת... וישלמו יותר כסף על המים... נו... אז בשנת השמיטה המחיר של הירקות היה יותר יקר... ואילו עכשיו התור של המים להיות יקרים, **נו... זה הבעיה? זה הנושא?? זה הסיפור?** העוד מאתיים שקל כל חודש? **ברור שלא! ברור שיש פה משהו יותר עמוק! אז הגיע הזמן לפתוח את הנושא...**

ובכן: אם תשים לב... בקריאת שמע כתוב והיה אם שמוע תשמעו-- ונתתי מטר ארצכם בעתו... השמרו לכם פן יפתה-- ועצר את השמים... **יש לי שאלה פשוטה:** הרי יש רשימה ארוכה של ברכות וקללות בתורה... אז למה מכולם התורה בחרה בקריאת שמע דווקא בברכה והקללה הנקודתית שעוסקת בענייני גשמים?? התורה הייתה יכולה לכתוב והיה אם שמוע תשמעו... ברוך אתה בעיר... והיית רק למעלה ולא תהיה למטה... ואילו השמרו לכם פן יפתה לבבכם ואז ארור אתה בעיר ארור אתה בשדה... והיית משוגע ממראה עיניך וכו' וכו'... יש רשימה של צ"ח קללות... אז למה באמת התורה בחרה דווקא בברכה והקללה של גשמים??? **השאלה היא פשוטה... ואילו התשובה היא עוד יותר פשוטה...** ממש מושגים ביהדות... **התשובה היא כך:** קריאת שמע נקראת **עדות!!!** כשיהודי קורא ק"ש הוא נקרא מעיד עדות!!! **והנה:** כשמשה רבינו כרת עם ישראל את דברי הברית של הברכות והקללות.. הוא חיפש לפני כן **שני עדים!!!** שני עדים שיעידו ויאמתו לעם ישראל בדורות הבאים שאכן היה כזה מעמד שבו קבלנו על עצמנו לקיים את התורה... זה לא סתם עדים... זה עדים כאלו שהתפקיד שלהם יהיה שכל פעם שאנחנו נשכח שקבלנו על עצמנו עול מלכות שמים... אז הקב"ה ישלח את העדים האלו שהם יבואו ויזכירו ויתרו בנו... נו נו נו... שכחתם?? קבלתם משהו... לא?? נו... אז משה רבינו מחפש עדים... תנחש איזה עדים הוא בחר??? העידותי בכם היום את **השמים** ואת **הארץ!!!!!**

העד מצד החתן... נאום שמים- **עד!!!!** העד מצד הכלה נאום הארץ- **עד!!!!**

צאת אומרת: כל פעם שיש עצירת גשמים... זה לא סתם עוד קללה... אלא יש פה אמירה!! יש פה עד שמגיע ומדבר... נו נו נו... כלל ישראל... נשלחתי מבורא עולם להזכיר לכם שקבלתם על עצמכם משהו... ו... ואיפה זה...?? **כלומר כך:** כל קללה אחרת שלא תבא... זה קללה!!! זה עונש!! אבל כשמדובר בעצירת גשמים... יש פה משהו אחר!!! יש פה משהו מעבר לקללה! **יש פה אמירה!!** השמים והארץ מדברים פה!! השמים מופיעים פה בתור עדים והם מסמנים לנו.. רבותי... הקב"ה לא מרוצה... (רש"י מפורש בתחילת פרשת האזינו)

צאת אומרת: לו יצוייר שעצירת גשמים הייתה מגיעה באמת בתור קללה... כאן היינו צריכים לגשת לזה באמת בצורה עניינית... נו נו... בא נבדוק עד כמה זה קללה... עד כמה זה חסר לנו... ואם זה לא כ"כ מלחיץ ואם יש לנו מים מותפלים וכו' וכו' אז נו נו... אפשר להיות רגועים... זה לא כזה קללה... אז זהו שלא!! יש פה משהו הרבה יותר עמוק מקללה!!! **זה אמירה!!! זה התראה!!** זה פניה אישית מ-עד רשמי שהיה נוכח במעמד החופה, שהוא חתום על הכתובה, וכעת הוא מופיע מול הכלה ושואל... נו... מה קורה??

וזו הסיבה- שאם תשים לב... במסכת תענית יש הבדל מהותי בין תענית שבאה על עצירת גשמים לבין תעניות שבאות על שאר צרות.. שכשמדובר בצרה כמו דבר חרב חיה רעה או שדפון... יש דין להריע ולהתענות וזהו!!! אבל כשמדובר בעצירת גשמים?? אוה... כאן יש מתחיל תהליך ארוך ומורכב... יש שלב שבו התחילו רק היחידים מתענים... ואז יש תעניות ראשונות... ואז שבע תעניות אחרונות, ואז מוציאין את התיבה לרחובה של עיר ונותנין אפר מקלה בראש הנשיא וכו' וכו'... ויש סדר שלם של ברכות... מי שענה... שומע תפילה.. גואל ישראל וכו' וכו'... וכל הסדר תפילה הזה (שבפרק ב' בתענית) נאמר **רק בייחס** לתענית שבאה על גשמים!!! באמת למה?? וכי אם יש עיר שהקיפוה נהר או לסטים... זה לא מספיק צרה צרורה בשביל שנוציא את התיבה לרחובה של עיר?? אז למה רק עצירת גשמים נחשבת צרה יותר גדולה מכל צרה אחרת...?? **נו... מה התשובה??** היא היא!!! עצירת גשמים זה לא צרה או קללה נקודתית... עצירת גשמים זה תוק תוק בדלת... שלום... קוראים לכם עם ישראל?? זה אנחנו- השמים והארץ... אנחנו חתומים בתור עדים על השטר כתובה שלכם עם הקב"ה... והקב"ה שלח אותנו לברר מה קרה בזמן האחרון... זה רציני!!! רציני מידי!!!! זה הרבה יותר רציני מכל צרה אחרת!!! יש פה מסר שמיימי!!!

ברגע שהבנתי את זה... כל ההיבט שלי על עצירת גשמים השתנה מן הקצה אל הקצה... כי עד עכשיו... כשהיו מדברים על עצירת גשמים... הסתכלתי על זה במבט נקודתי... נו... תשכנע אותי עד כמה זה באמת נורא... ועד כמה הכנרת בשפל בייחס לשנים עברו... ואני אגלה לך עוד סוד בשקט... אל תגלה לאף אחד... כל פעם שרציתי לתפוס חיזוק על עצירת גשמים... קודם כל התקשרתי ל"מזג אוויר" לשאול אולי עוד שבוע ירד גשם... אז בסדר... תתאזר בסבלנות... **אבל לא!!!** **זה בכלל לא הנושא!!** הנקודה פה זה לא הקללה שבעצירת גשמים... אלא האמירה שבזה!! הפניה משמים... **ושוב: תבין:** כשכשמדובר חלילה במגיפת דבר רח"ל... זה קללה... כשמדובר בקללה כאן צריך לבדוק עד כמה זה באמת קללה... כאן יש מדדים מסויימים... עיר הוציאה 500 רגלי ויצאו ממנה 3 מתים ב-3 ימים הרי זה דבר פחות מכאן אין זה דבר... אבל כשמדובר בעצירת גשמים...?? זה לא משנה מה המצב של הכנרת... וגם לא יעזור לי שיש לי מכשירי התפלה... וגם לא יעזור לי שאור בץ אומר שבעוד ארבעה ימים יהיה גשם... המציאות היא שהשמים לא מורידים גשם!! והשמים מדברים!!!! העד ששמו שמים פונה אלינו בשפה משלו ואומר לנו: הקב"ה לא מרוצה!!! זה חשבון הנפש אישי לכל אחד ואחד מאיתנו באופן אישי!!!!! ולמה?? כי הגמ' בתענית אומרת בפירוש: שמטר ניתן בשביל יחיד... כלומר: אם בסופו של דבר לא יורד גשם... אז יש פה חשבון אישי עם כל אחד ואחד בנפרד... לכל אחד יש את החשבון האישי שלו... למה הוא מצד עצמו לא ראוי לגשם... יתן ה' שנזכה לשוב אליו יתברך, ואז שני העדים שוב יופיעו במלא הדרם ויתנו יבולם ויבשרו לנו ממנו יתברך סלחתי.

מיהו ה צ ד י ק האמיתי ביותר...???

כשיוסף פתר לפרעה את החלום הוא במילים אחרות מסר לו שיעור בכלכלה... בא ננסה לתרגם את מה שקרה במצרים לשפה של נדל"ן... יוסף מודיע לפרעה... בשבע שנים הקרובות הולך להיות היצע ענק של דירות... מלא מלא דירות מיותרת... מה זה אומר?? שהמחיר של הדירות הולך לרדת ולרדת... ואח"כ פתאום יהיה מהפך מאה שמונים מעלות!!! ויהיה פתאום מחסור נוראי בדירות, ואז שוב פעם המחיר יעלה וימריא לשחקים... כלומר: לא עשינו כלום... זה כמו: הדולר ירד ירד ירד ירד... ואח"כ עלה עלה עלה... נו... מה עשינו?? **זה בדיוק מה שקרה במצרים:** הולך להיות שטפון של תבואה... מלא מלא תבואה... מה המשמעות?? שבשבע שנים הקרובות המחיר של התבואה הולך לרדת עד הריצפה... כי יש תבואה בשפע... **ואח"כ!!!! פתאום מהפכה!!!** המחיר של התבואה הולך להמריא... כי יהיה מחסור נוראי בתבואה... נו... מה צריך לעשות בכזה מקרה??? מה עושים כשאלו הם הנתונים?? **כל מבין בכלכלה יודע שמה שצריך לעשות זה:** שבשבע שנים הקרובות, במקום לבזבז את התבואה, ולמכור אותה במחיר אפסי, **לא!!!** אנחנו אוגרים ואוגרים ואוגרים, וממשיכים למכור את התבואה ביוקר, כאילו אין שפע של תבואה... (בתרגום למושגים שלנו: ממשיכים למכור דירות במחיר מיליון מאתיים אלף... בו בזמן שיש אלפי דירות מיותמות...) ואז!!! לאחר שבע שנים... שפתאום יהיה מחסור בתבואה... אז אנחנו נפתח את האוצרות ונמכור ביוקר...

ואכן זה מה שקורה... השנה הראשונה מתחילה... כל מצרים משפשפים את העיניים בתמהון... איזה שפע של תבואה... איזה ברכה... איזה כמויות אדירות... התבואה גדלה מאליה בכל מקום... חיטים גדולות ומשובחות... כולם מחכים לירידה הדרסטית במחירים, אבל לא!!! אל תשאלו... יוסף השתלט בכוחניות על כל התבואה... והוא אוגר ואוגר... המחירים בתבואה ממשיכים לעמוד באותו מחיר ואפילו יותר יקר!!! כאילו אנחנו נמצאים בבצורת!!! כולם כועסים... מה זה צריך להיות?? יש תבואה כמו מים... ועדיין ממשיכים למכור אותה כמו זהב... העם כועס ורוטן... אבל יוסף בשלו... יוסף שוכר מחסנים ענקיים ומאחסן ומאחסן ומאחסן... הוא גם שוכר עשרות אלפי מחסנאים... בשביל מה?? בשביל לאכסן... מה אתה מאכסן??? אנשים זורקים אלומות של תבואה ברחוב מחוסר עניין... לא יודעים איך להתפטר מהתבואה... ואתה אוגר...? ! ? ויוסף ממשיך בלי להרפות... שנה שלימה של אגירה אינטנסיבית הסתיימה... זהו!!! כל המחסנים של מצרים מפוצצים בתבואה... זהו?? כעת אפשר להירגע... יש מספיק תבואה למאה שנה?? אבל יוסף לא נרגע בכלל... הוא כל הזמן ממשיך... שוכר עוד חממות... הוא בונה ערים שלימות של מאגרי מזון ודוחס ודוחס עוד ועוד תבואה... יוסף מצטייר בעיני העם כתמהוני... והעם גם מתחיל להתקומם... הפגנת המיליון... מה זה המחירים האלו??? למה תבואה עולה 10 שקל לקילו... מה זה צריך להיות??? אז בשביל זה יוסף הוא המשנה למלך... הוא מופקד על הצבא... הוא משתיק את האביב הערבי בדרכים משלו... וממשיך להצטייר כמוזר ותמהוני. והוא ממשיך לאגור ולאגור בסהרוריות ובלי לנוח רגע... גרנות של תבואה אדירות בגובה של גשר המיתרים...

ווים בהיר... הדיסק מתחלף... **ותכלנה** שני השבע!! **ותחלנה** שני הרעב!! בבת אחת כל השפע נעלם כלא היה... ויוסף לא פותח את האוצרות!!! יוסף נותן לעם טיפטיפה להתייבש... הוא נותן להם להבין לבד את פשר התנהגותו בשבע שנים האחרונות.. המחיר של התבואה מתחיל להמריא לשחקים... ואז מתחילה הפאניקה וכולם מגיעים לפרעה... פרעה שולח אותם ליוסף... ואז מתחילה המכירה.. מעמידים משקלות של צורפי זהב וכל גרם נשקל בקפידה!!! כל מאה גרם עולה פתאום 100 שקל... ולמה?? כי יוסף סחטן?? לא!! חס ושלום!!! זה באמת לא צחוק... יש רעב גדול בארץ... ואי אפשר לבזבז סתם תבואה... יש תקופת צנע... צריך לחלק את התבואה בצורה מאוזנת... ומיליוני מיליוני טונות של תבואה שעד לפני שנה היו זרוקים לארץ ללא גואל. לפתע נמכרים במשורה.

הסיפור הזה על השבע שני שבע, שלאחמ"כ הגיעו שבע שני רעב, **זה לא סתם סיפור היסטורי!!!** זה מדגם **מ ד ו י ק** של התהליך שעובר עלינו בעולם הזה מול עולם האמת!!!! אנחנו מגיעים כאן לעולם הזה... אנחנו נמצאים פה בשבע שני **השבע...** אנחנו נמצאים פה שבעים שמונים שנה... ויש לנו פה שיטפון של זכויות... אפשרויות בלתי מוגבלות לרכוש מצוות ומעשים טובים... כל אחד ואחד מאיתנו בעצמו עומד במקום של יוסף... אנחנו יודעים שיש לפנינו שבע שני רעב!!! אנחנו יודעים טוב מאוד שאנחנו נמצאים פה על זמן שאול!! וכל מה שנותר לנו זה לאגור.. עכשיו: בינינו... תנסה לתפוס חיזוק יום אחד... ותחליט שהיום זה מה שנקרא "יום המעשים הטובים..." באותו יום אתה מגיע ברוח קרבית לשטיבלאך איזקוביץ, ומתחיל לירות אמן לכל הכיוונים, אמן, אמן יהא שמיה רבה, ברכו, שוב פעם אמן, אתה מסתובב שם בוקר שלם וכל דקה אתה דוחס לכה"פ עשרים אמנים... (אני דווקא נוקט בדוגמא פחות אוירואלית...) בסוף יום אתה חוזר הביתה לאחר יום מפוצץ באמנים... איך אתה מרגיש אחרי כזה יום?? אוה אוה... די דיינו... כמה זכויות... אני כבר מסודר לשנה הקרובה... אין לי מה לעשות עם כל כך הרבה זכויות... **אתה מכיר את ההרגשה הזו???** זו בדיוק ההרגשה שליוותה את המחסנאים של יוסף... אוה אוה... כמה תבואה הוא דוחס לי פה... בשביל מה?? כי יום אחד יהיה רעב??? נו... בסדר... זה מספיק... הכמות שיש פה היא כ"כ גדולה שהיא מספיקה לאורך שנים... תרגע... אבל לא!! יוסף ממשיך להיות לא רגוע... ולמה?? כי יוסף יודע בוודאות שהרעב יהיה כזה גדול... שכמה שהשבע כעת גדול... הרי לא יוודע הרעב בארץ אחרי כן!! כלומר: כמה שיהיה שבע גדול... עדיין הרעב יהיה כפול ומכופל...

וזה בדיוק מה שקורה איתנו כאן בזה העולם...

אנחנו מסתובבים כאן בעולם הזה... ואנחנו באמת יכולים לרכוש המון המון מצוות... שכל מצווה יש לה מתן שכר אינסופי שאין עודף בכל העולם כולו שיכול להחזיר את זה... שטפון בלתי נדלה של אפשרויות...

והנה!!! יום אחד ותכלנה!!!! יום אחד מסתיים חלון ההזדמנויות!!!

האדם מסתלק מהעולם הזה... וזהו! **ותכלנה...**

ואז ותחלנה שני הרעב!!! מכאן ואילך מתחילים שני הרעב... אין יותר אפשרות לרכוש זכויות... מכאן ואילך לכו אל יוסף... פותחים את האוצרות... את מה שאגרת לעצמך בשבע שני השבע... ואז לפתע כל זכות נמדדת בגרמים... כל איש"ר נמדד במידה במשקל ובמשורה...

השבוע האחרון תפס אותי מחזה מפעים שלא הצלחתי להירגע ממנו... ראיתי ילדה קטנה בת שש אומרת עשר פרקי תהילים... תנחש בשביל מי??? לעילוי נשמת מרן הרב שטיינמן זיע"א!!! והיא צודקת... הרב שטיינמן בכבודו ובעצמו ביקש ממנה... הוא ביקש מהנשים שמי שיכולה לומר עשר פרקי תהילים לעילוי נשמתו וכו'... פתאום שאלתי את עצמי: הוי באמת... מרן זיע"א צריך בדיוק את העשר פרקי תהילים של הילדה הקטנה הזו...?? יהודי שצבר ואגר במאה וארבע שנות חייו זכויות כחול הים עד כי חדל לספור כי אין מספר... כמה עמל התורה, כמה קירוב רחוקים, קדושה ופרישות, אז בדיוק הוא צריך את העשר פרקי תהילים של הילדה הקטנה הזו???? מה... זה סוג של כביכול??? סוג של בדיחה???? מה התשובה???? **חס ושלום!!! בצוואה לא כותבים בדיחות... כן!!!!** מרן הרב שטיינמן אמנם התנהג כאן בעולם כיוסף בשעתו... הוא הסתובב בשבע שני השבע... ובמקום ליהנות מהאינפלציה... הוא היה עסוק רק בלאגור ולאגור... את הכל הוא שלח ללמעלה... שום דבר הוא לא בזבז כאן... אבל הוא ידע שכמה זכויות שהוא צבר משבע שני השבע... עדיין וקמו שבע שני רעב אחריהן ונשכח כל השבע... ולא יוודע השבע בארץ מפני הרעב ההוא אחרי כן!! כלומר: כמה שיש פה בעוה"ז שבע... אבל בשמים הרעב לזכויות הוא כ"כ גדול... ששום זכות לא מיותרת!!!! ואכן!!!! לפני שבועיים לפתע נדם הלב הגדול... ואז מה קרה?? ותכלנה שני השבע!!!! ומיד ותחלנה שני הרעב!!! מרן הרב שטיינמן נמצא כעת בשבע שני הרעב... אל דאגה... הוא מילא אוצרות כאלו אדירים שיש בהם די והותר כדי לפרנס את כל העולם כולו... **אבל עדיין!!!** הוא זכר צדיק וקדוש לברכה- נמצא בשבע שני הרעב, ואילו הילדה בת שש שאומרת עשר פרקי תהילים לעילוי נשמתו... היא נמצאת בשבע שני השבע!!!! ומהבחינה הזו יש לה- לילדה הקטנה הזו מה להוסיף למרן זיע"א... כי היא יכולה עוד לאגור... והוא זצוק"ל כבר לא... **ועל זה!!!! על האמת הנוקבת והנוראה הזו!!!** על זה מרן זיע"א השתית את כל חייו!!! את כל הנהגת חייו!!!! כשאנחנו עומדים ומתבוננים בצורת ההתנהלות של חייו... איך שאת ההבל הוא הקדיש לחיי העולם הבא... איך שהוא התנזר מכל חיי העולם הזה... איך אנחנו מסתכלים על זה?? אוה... איזה צדיק נשגב!!! אבל במבט פנימי ואמיתי... האמת היא שזה בכלל לא מגיע ממקום של צדקות... אלא ממקום של "אחרי הודיע ה' אותך את כל זאת **אין נבון וחכם כמוך...**" פרעה מתפעל מיוסף ועושה אותו משנה למלך... למה??? כי הוא צדיק?? לא!!!! **כי הוא נבון וחכם!!!** אדם שיודע ללמוד את המפה ולצפות שבעתיד הולך להיות שבע שני רעב... ובשביל זה הוא כעת אוגר ואוגר ולא מבזבז... אדם כזה הוא פשוט נבון וחכם!!! **זה הכל!!!** מי מסתכל על זה בעין של צדקות וסגפנות?? אנחנו... שיש לנו ראש צר אופקים.. ואנחנו רואים מול העיניים שלנו רק את שבע שני השבע... אז אנחנו רגועים... יש לנו את כל הזמן שבעולם... יש לנו זכויות בשפע וזמן עוד יותר בשפע... אז מה העניין לעבוד קשה... ממילא!!! כשאנחנו עומדים מול תופעה של יהודי מבוגר כ"כ שממשיך כל הזמן לצבור ולצבור ולא נח דעתו עד יומו האחרון.. לא נותר לנו אלא לקרא לו צדיק וסגפן... **אבל זה ממש לא נכון!!!!** אפילו פרעה מבין שהסוגיה פה זה לא צדקות **אלא חכמה!!!** הן יראת ה' היא חכמה!!! זה בסה"כ הסתכלות נכונה לטווח ארוך... שרואה את שבע שני הרעב הולכים ומתקרבים בצעדי ענק ולא נותר לנו אלא לאגור ולאגור ולאגור ולא לבזבז מקום וזמן יקר בשביל שני השבע...

הגיע הזמן שנפסיק להיות כאלו צדיקים ומתנדבים של עבודת ה'... הגיע הזמן שנבין שיש לנו פה עסק אמיתי!!! שמה שנדרש מאיתנו זה בסה"כ לנהוג בתבונה ולקחת את העניינים ברצינות ולא להירדם ולחלום על מצבת ההטעייה של שבע שני השבע!!! לקלוט ששני הרעב לפנינו... ולכלב חי טוב הוא מן האריה המת...

זו הסיבה שגלגלה ההשגחה העליונה... שאם נגזר שיוסף הצדיק יעלה לגדולה... באמצעות מה זה יקרה?? איך זה יתגלגל?? באמצעות החלום הזה של שבע שני הרעב ושבע שני השבע!!! ולמה?? כי כעת הקב"ה רוצה להרים את קרנו... של מי?? של יוסף הצדיק!!! אומר לנו אבא שבשמים: אתם יודעים מה זה צדקות???? **זה פשוט ללמוד את המפה!!!** לקלוט שאנחנו כעת בשבע שני השבע... ותפקידנו לאגור לשבע שני הרעב... זה הכל!!! זה כל הצדקות המוטלת עלינו!!! יוסף הצדיק שלט ביצרו... שמר על העיניים... לא גלש באינטרנט... למה?? כי הוא היה צדיק??? לא!!! אלא "כי אין נבון וחכם כמוך..." יוסף ראה לנגד עיניו כל הזמן את שבע שני הרעב... הוא ידע שכעת אוגרים... אוגרים זכויות... אוגרים שמירת עיניים... ואחר כך?? יבואו ימים אשר אין לי בהם חפץ!!!! כן בחור ישיבה... התמודדויות של קדושה ושמירת עיניים מביאות אותך למדרגות כאלו נשגבות... שאם אתה רק נבון וחכם... אתה פשוט מבין שזה כדאי לך... תבין: יוסף נקרא צדיק!!! יוסף התגבר על עצמו!!! למה???? כי הוא היה צ333דיק?? כי הוא היה קצת מצומצם...?? ולא מספיק פתוח??? **לא!!! בדיוק ההיפך!!!** יוסף היה האמתדיגע'ר מוצלח... מוצלח אמיתי... אדם עם ראש גדול... ראש כלכלני שיודע לראות לטווח ארוך!!! ויוסף עשה חשבון שלהיכשל בחטא זה לא **ריווחי!!! זה פשוט לא ריווחי!!!** זה הכל!!!!! איש עסקים משופשף לא ניגש לדברים לא ריווחיים!! זה הכל!! זה כל הסיפור של יוסף... לכן הוא לא עשה עבירה ועל זה גופא הוא נקרא צדיק!! על עצם התפיסה הזו!!!!! אגב: זה בדיוק מה שאנחנו אומרים בוידוי... סרנו ממצוותיך וממשפטיך הטובים ו... ו... **ולא שווה לנו!!!** מה פירוש ולא שווה לנו?? זה פשוט לא היה שווה... הרי למה בן אדם מחפש לעשות עבירות?? כי כנראה שהוא חושב שזה שווה... שזה ריווחי... אז זהו!! שכעת אני מודה שהתברר שזה לא היה שווה!!!! **זה הכל!!!** זה מה שצריך לעמוד לנו מול העיניים ברגע של ניסיון קשה... לעשות עבירות זה לא שווה!! לגלוש באינטרנט זה פשוט לא שווה!! נכון אמנם שזה מאוד מתחשק לי... אבל זה לא שווה!! אני מפסיד מזה!!

לאן אני חותר???? יש פה נקודה קצת דקה... שאני סומך עליך שתבין אותה.. כשעוובד ה' אמיתי עומד מול ניסיון... הוא פורש... למה? כי הקב"ה ציוה **ורק!!!** רק בגלל שהקב"ה ציווה... כמו שכתוב בגמ' אפשי ואפשי אבל מה אעשה שהקב"ה אוסר עלי... אמת!!! ברור שזו גישה מאוד טהורה ופנימית!!! אדם שפורש מחטא רק בגלל שהקב"ה ציווה זו הרגשה עילאית וזה בכלל קידוש ה'... (וכלשון הרמב"ם בהלכות יסודי התורה פ"ה וכן כל הפורש מעבירה או עשה מצוה לא מפני דבר בעולם לא פחד ולא יראה ולא לבקש כבוד אלא מפני הבורא ברוך הוא כמניעת יוסף הצדיק עצמו מאשת רבו הרי זה מקדש את השם...) אבל!!!!!!! כאן מגיע האבל הגדול!!!! אסור לשכוח שיש בעבוודת ה' עצמה גישה הרבה יותר בסיסית!!!! והיא: שזה... זה פשוט לא שווה **לי!!!** זה לא כדאי **לי!!!** זה לא ריווחי **בשבילי!!!** ולמרות שזה אינטרס נטו **שלי...** בכל זאת זה עבוודת ה'!! ורצון ה'... כי רצונו ית' שזה יגיע מאינטרס אישי דווקא שלי... ולא מתוך שירות האינטרסים שלו

הבנת מה אמרתי???? אני אסביר:

לדוגמא: אני מאוד משתדל לקיים מצות כיבוד אב... כשאבא שלי מבקש ממני עזרה אני רץ לעשות... למה?? אבא ביקש... כיבוד אב... והנה... בראשית הדרך הייתי חסר אחריות וגם קצת פציז ועשיתי כמה טעויות בעניני כספים... אז אבא שלי כמו אבא שדואג ואכפת לו מהבן שלו... העיר לי וביקש ממני בתחנונים: תעשה לי טובה... תהיה קצת יותר אחראי... תהיה קצת פחות פציז ותמים.. שלא יפילו אותך ח"ו בפח.. **ומעתה!!!** הרי מעכשיו יש לפני מצות כיבוד אב מיוחדת להיות אחראי... אז אני שואל אותך: איך אתה חושב שאבא שלי היה רוצה שאני אגש לזה???? האם אבא שלי היה רוצה שאני אגש לזה ממקום של כיבוד אב... כלומר: לי אין שום אינטרס להיות אחראי... אדרבה.. אני מצד עצמי אפשי ואפשי להשאר חסר אחריות ופציז וטיפש... אני מצידי ממשיך לעשות את כל השטויות... רק מה?? היות ואני מאוד מכבד את אבא שלי.. אז אני כל פעם אני אלבש גארטל מחדש... ואני אשתדל להיות אחראי **מדין** כיבוד אב?? אה...?? פשוט וברור: שאם אבא שלי אשמע אותי אומר הריני מקבל ע"ע להיות אחראי לשם מצות כיבוד אב... הוא יכעס עלי עד כדי תסכול... טיפש שכמותך!! בשביל מה אני רוצה שאתה תהיה אחראי...?? בשבילי???? אני רוצה שתהיה אחראי **בשבילך!!!** שזה יגיע מהאינטרס שלך!!!! כלומר במילים אחרות: האינטרס של אבא שלי ש-לי יהיה אינטרס אישי לשמור על עצמי! שזה יגיע מהבנה שלי! **האינטרס שלו שזה יגיע מאינטרס שלי!!!!!** ולא רק בתור לשרת את האינטרסים שלו... **אותו דבר כאן:** נכון אמנם שיש קדושה מיוחדת לפרוש מחטא רק בגלל שהקב"ה אמר... אבל לא לשכוח שיש פה משהו הרבה יותר בסיסי ופשוט!! סוף סוף אבא שבשמים באמת דואג לי ובאמת ברא את כל העולם בשבילי!!! כדי שאני אהיה בעל ההטבה... וש-לי יהיה טוב!!! וממילא: כשאבא שבשמים פונה אלי ומבקש ממני אל תעשה שטויות... אז באיזשהו מקום הקב"ה פונה אלי ומבקש ממני.. אני רוצה שאתה תהיה אחראי!!! שאתה תהיה ילד גדול!! שזה לא תמיד יגיע מראש קטן. כאילו אתה לא מבין מה הבעיה... וכל הזמן אתה צמוד ל-אבא ביקש אני עושה... שזה יגיע גם מהאינטרס שלך!! שהיות ואתה צריך יום אחד להיות בעל ההטבה... אז האינטרס שלי שזה יגיע מהאינטרס שלך... שאתה תעמוד מול ניסיון... ולא רק תהיה עסוק בזה שזה לא רצון ה'... אלא אתה בעצמך תבין שזה הורס לך את השלימות שבשבילה בראתי את כל העולם... **הבנת את הנקודה???**

כלומר: בראש שלנו תקוע שצדיק זה אדם שכל האינטרס שלו זה רק רצון ה'... **וזה לא תמיד נכון!!!** כי אבא טוב... רוצה שהילד שלו יום אחד יבין עניין... והוא לא יעשה שטויות לא רק כי הוא ילד טוב של אבא אלא כי הוא בר דעת ויש לו ראש על הכתפיים **והוא בעצמו** מבין שזה לא כדאי. **וממילא** צדיק אמיתי זה בין הייתר גם כלכלן אמיתי!! זה אדם שלומד את המפה של התיקון השלם. והוא מבין שלעשות עבירות זה פשוט לא ריווחי... למי לא ריווחי?? **לי!!!!!** נו... אם רק לי זה לא ריווחי... אז איפה פה הצדקות הגדולה?? **היא היא!! הקב"ה לא רוצה יותר מזה!!!!** אבא שבשמים רוצה ילדים כאלו שהוא יכול להתפאר בהם. תראה איזה ילד גדול יש לי... תראה איזה אדם מושלם הוא.. איזה מבחר מין האנושי הוא... תראה איך הוא דומה לי... תראה כמה שליטה יש לו על עצמו.. קצת קשה לעוובד להבין את זה... אבל היא היא!! על זה שלמה המלך כל הזמן כותב: יראת ה' היא חכמה!!!! וחכמה זה יראת ה'... זה הולך ביחד... ודו"ק...